Vrijdag, 18 Juni 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3929

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI, Bredestraat, Kralendijk.

Grote luchtstrijd boven Guadalcanal.

77 Japanse vliegtuigen neergeschoten bij aanval op Noordamerikaans convooi.

85-105 Duitse vliegtuigen vernield bij laatste aanval op Wilhelmshaven en Cuxhaven, zegt Stimson.

Turks-Syrische grens heropend.

Napels, Comiso en Biscari gebombardeerd.

GEALLIEERDE LANDINGSVAARTUIGEN IN HET KANAAL VAN SICILIË.

De Associated Press ving een uitzending van Radio-Rome op, waarin een verslag van den correspondent van „Il Messagero" werd voorgelezen. Hierin werd melding gemaakt van een concentratie van „vele landingsvaartuigen" van de Noordamerikaanse kust tot het door de Geallieerden veroverde eiland Pantelleria.

Het verslag zeide: „Sedert Pantelleria de weerstand heeft opgegeven, is de strijd in het Middellandse Zeegebied gekenmerkt door een grotere activiteit van de luchtmacht der as tegen de vijandelijke scheepvaart in het Kanaal van Sicilië. Het lucht-offensief van de as duurt onafgebroken voort tegen vele landingsvaartuigen, die zich concentreren van de Afrikaanse kusten tot Pantelleria, tegen vlooteenheden in dit gebied en tegen vijandelijke convooien, die van Gibraltar in Oostelijke richting varen. Dagelijks worden goede resultaten van dit offensief gemeld in de communiqué's van de as. Hierdoor wordt aangetoond, dat de strategische situatie in de Middellandse Zee practisch onveranderd is. En na de inbezitneming van Pantelleria en Lampedusa moet de vijand er nota van nemen, dat de moeilijkheden om de Europese vesting aan te vallen, nog hetzelfde zijn.

Bezien uit het gezichtspunt van de luchtstrijd en uit het gezichtspunt van de situatie op zee kan de voortgang van 80 kilometer, welke door de Geallieerden is gemaakt in hun laatste verrichtingen, de poging van een landing op grote schaal op de Italiaanse eilanden en het schiereiland niet vergemakkelijken" (Londen, (AP) 17.6).

ITALIAANSE MOEILIJKHEDEN.

Radio-Moskou zeide in een uitzending, die door de Columbia Broadcasting System werd opgevangen, dat verschillende deserties bij de Italiaanse garnizoens op Sicilië en Sardinië het Italiaanse Hoofdcommando ertoe geleid hebben zijn „gedemoraliseerde troepen" van de eilanden terug te trekken. Dit doet men onder het voorwendsel, dat men zijn „strijdkrachten hergroepeert". Ook werd gezegd, dat het Hoofdkwartier van den Commandant der Duitse luchtmacht in het Middellandse Zeegebied van Sicilië naar de Zuidelijke Italiaanse provincie Calabrië is overgebracht. Hieraan werd toegevoegd, dat de families van de vrijwel alle leden van de Mussoliniregering naar Hongarije zijn overgebracht (Londen, (AP) 17.6).

TURKS-SYRISCHE GRENS HEROPEND.

William King seint uit Ankara:

De lange kronkelende grens tussen Turkije en Syrië werd Donderdag om ... uur heropend door de Britten, die ... uur lang alle verkeer hadden stop gezet, met uitzondering van diplomatiek en militair personeel der Geallieerden tussen het Midden-Oosten en het onzijdige Turkije. Britse kringen zeiden, dat het verkeer werd lamgelegd om Geallieerde troepenbewegingen verborgen te houden voor agenten van de as. De officieren in het grensgebied zeiden echter, dat de maatregel iets te maken had met het bezoek van Koning George aan het Afrikaanse ...

Ik kwam juist op tijd binnen om niet te worden aangetast door de maatregel en zag geen teken van spanning als gevolg daarvan. De vliegtuigen, die van Afrika en het Midden-Oosten naar Turkije vliegen, hadden weinig te lijden tengevolge van de maatregel, aangezien zij voornamelijk werden gebruikt voor het vervoer van diplomatiek personeel, Geallieerde officieren en technici, die Turkije binnenkomen om te helpen in de oefening van het Turkse leger en de organisatie van de Turkse militaire defensies (Ankara, (AP) 18.6).

TURKSE AMBASSADEUR IN MOSKOU TERUG NAAR ANKARA.

Frank O'Brien seint uit Ankara:

Ingelichte diplomatieke kringen verklaarden, dat de Turkse Ambassadeur in Rusland, Cevat Achikalin, waarschijnlijk naar huis zal terugkeren om een hoge post te aanvaarden in het Departement van Buitenlandse Zaken. De waarnemers zeiden, dat deze ontwikkeling haast ogenblikkelijk volgde op de rede van Premier Saracoglu, waarin hij nadruk legde op Turkije's vriendschap voor de Geallieerden. De Premier gaf tevens te kennen, dat de Turks-Russische betrekkingen, die jarenlang niet geheel schitterend waren, thans het meest vriendschappelijk zijn sedert het begin van oorlog.

Achikalin verliet de tweede meest belangrijke post in het Turkse Departement voor Buitenlandse Zaken toen hij het Ambassadeursschap in Rusland aanvaardde.

Men gelooft, dat toen hij in Augustus 1942 naar Moskou ging, hij de speciale opdracht kreeg om de Turks-Russische betrekkingen op een meer vriendschappelijke voet te brengen. Ingelichte kringen zeiden, dat Achikalin zijn vroegere post in het Departement van Buitenlandse Zaken zal hervatten, terwijl zijn post in Rusland zal worden ingenomen door een anderen hooggeplaatsten Turksen diplomaat (Ankara, (AP) 17.6).

TURKIJE ROEPT ZIJN AMBASSADEUR UIT VICHY TERUG.

Een Turkse diplomatieke bron deelde mede, dat Turkije zijn Ambassadeur in Vichy naar Ankara teruggeroepen heeft als protest tegen de ernstige beperkingen, welke de Gestapo zijn Ambassade heeft opgelegd. De terugroeping wordt niet beschouwd als het verbreken der betrekkingen tussen Turkije en Vichy-Frankrijk, doch zou een stap in die richting kunnen zijn (Ankara, (AP) 17.6).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte: Op de morgen van 15 Juni vielen Dauntless-duikbommenwerpers van de Marine en Avenger-torpedobommenwerpers met een escorte van Wildcat gevechtsvliegtuigen de Japanse stellingen op het Westelijke eiland van de Nieuw Georgië groep aan. Er werden branden gesticht en vele hevige ontploffingen gezien.

Op de morgen van 16 Juni vielen Avenger- en Dauntless-duikbommenwerpers van de Marine, begeleid door Corsair gevechtsvliegtuigen, de Japanse stellingen op het eiland Choiseul aan. Er werden branden gesticht.

Noordelijk deel van de Stille Oceaan: In de namiddag van 15 Juni vielen Ventura middelzware bommenwerpers van de Marine Kiska aan. Voltreffers werden geplaatst in het hoofdkampgebied, langs de startbaan en tussen de luchtdoelbatterijen" (Washington, (AP) 17.6).

OOK SINCLAIR IN NOORD-AFRIKA.

Sir Archibald Sinclair, de Britse Minister van Luchtvaart, die Koning George naar Noord-Afrika vergezelde, deelde aan Geallieerde vliegers mede, dat Duitsland gedwongen wordt een grote massa gevechtsvliegtuigen in West-Europa samen te trekken en „aarzelt om in een ander krijgsgebied toe te slaan."

„Wij weten nu, dat het Hitler en zijn Generaals zijn, die zich afvragen wat de Britten, Noordamerikanen, Russen en Fransen vervolgens gaan doen."

Sinclair verklaarde, dat de Geallieerde luchtstrijdkrachten den nazies dwingen tweemaal zoveel gevechtsvliegtuigen in reserve te houden als de Duitsers kunnen bestemmen voor het gehele Russische front. „De grote munitie-fabrieken van Duitsland zijn op verpletterende wijze bestookt door onze bommenwerpers gedurende de maanden die thans voorbij zijn, en gij kunt er zeker van zijn, dat dit veel te doen heeft met de aarzeling van het Duitse Hoofdcommando om een nieuw zomer-offensief te ondernemen en dat het hun productie ten zeerste hindert" (Ergens in Noord-Afrika, (AP) 17.6).

Het nieuws van vandaag.

Vandaag is het drie jaar geleden, dat de Fransen onder De Gaulle besloten voort te blijven strijden aan onze zijde, hierover schrijven wij iets op deze voorpagina.

Vandaag is het ook drie jaar geleden, dat Duitse troepen Metz bezetten, waardoor de quaestie van Elzas-Lotharingen weer ter sprake kwam. Deze gebieden werden in de 9e eeuw min of meer onafhankelijk. Het verdelingsverdrag van Meersen verdeelde het gebied in 870 tussen „Duitsland" en „Frankrijk". In 925 kwam het bij Duitsland.

Het gebied is altijd twistappel geweest en als er niet om gevochten werd, was het der inwendige verdeeldheid prijs gegeven. In de Middeleeuwen behoorden stukken aan Oostenrijkse Habsburgers, andere stukken vormden „vrije steden".

In 1469 wilde de Bourgondische hertog Karel de Stoute het gebied naasten om zijn gebied uit te breiden. De Franse Koning Lodewijk XI, die wel inzag dat zo Karel hierin zou slagen, zijn kansen op gebiedsuitbreiding verkeken waren, heeft het verhinderd. Lodewijks opvolgers zijn er inderdaad, zij het ook 2 eeuwen later in 1648, in geslaagd de Habsburgse bezittingen hier te verwerven. Volgens een heel handig systeem, de Chambres de Réunion, die de grensregelingen uit de tijd der Merovingers als maatstaf namen, naastte Lodewijk XIV Straatsburg en enkele andere steden van Lotharingen. Elzas bleef min of meer onafhankelijk.

Beide gebieden, uit ras- en taalkundig oogpunt oorspronkelijk meer Duits georiënteerd, waren inmiddels volkomen verfranst en zo was het geen wonder, dat de Franse revolutie er veel aanhang vond. De voor Frankrijk zo ongunstige 2e Vrede van Parijs (1815) heeft het dan ook niet aangedurfd deze gebieden van Frankrijk los te maken en heeft ze bij Frankrijk gevoegd. Bij de Frans-Duitse oorlog van 1871 kwamen ze aan Duitsland, na Wereldoorlog I in 1919 weer aan Frankrijk. De ontvangst van de Fransen in 1919 was geestdriftig, juist het omgekeerde van de ontvangst der Duitse troepen vandaag 3 jaar geleden. Gedurende de tijd, dat het Duits was (van 1871—1919 dus) vormden de afgevaardigden dezer gebieden in de Duitse Rijksdag de grote tegenstanders van Pruisen.

Vandaag tenslotte is het 128 jaar geleden, dat een Engels-Nederlandse alliantie een anderen wereldveroveraar en tyran versloeg bij Waterloo. Napoleon—teruggekeerd van Elba — versloeg den Duitser bij Liguy stiet toen echter op de door Prins Willem (II) en Nederlandse troepen verdedigde stelling Quatre-Bras, die hield — en stiet daarna op een Nederlands-Engels leger bij Waterloo, dat ook hield.

Toen de taaiheid van de Nederlands-Engelse troepen, waarbij als zo vaak een Oranje zich onderscheidde, Napoleons aanvallen weerstaan had, hadden de Pruisische troepen licht werk de genadeslag te geven. Nederland en Oranje hebben vandaag 128 jaar geleden, in samenwerking met hun bondgenoten, Europa van een tyran bevrijd. Dit inspirere ons slechts om thans — in gelijk bondgenootschap met Engeland — den nieuwen tyran onschadelijk te maken!

EEN FRANSE HERDENKING.

18 JUNI 1940 — 18 JUNI 1943.

Het is vandaag drie jaar geleden, dat door de radio van Londen de klare stem van een Frans soldaat, zelf log, die tot zijn landgenoten in Frankkenner van de gemechaniseerde oorrijk zeide: „Wij zijn en worden geslagen door de gemechaniseerde macht van den vijand op het land en in de lucht...... Geloof mij, die met kennis van de oorzaak tot u zegt: Dezelfde middelen, die ons overwonnen hebben, kunnen ons eens de overwinning brengen. Deze strijd is niet geëindigd met de slag van Frankrijk; het betreft hier een wereldoorlog."

Dat was de wijze waarop Generaal Charles de Gaulle op die tragische avond van 18 Juni 1940 zijn medevaderlanders ten strijde riep.

Die oproep, een week later gevolgd door een tweede, was het eerste geluid van het nieuwgeboren Vrij Frankrijk.

Het begin was moeilijk, het gehele Franse Rijk was als uiteengereten door de rampzalige nederlaag, welke het door de nazie-horden was toegebracht. Enkele gebieden van het overzeese Franse Rijk sloten zich echter aan bij het Vrije Frankrijk en zetten de krijg voort aan de zijde der Geallieerden, niettegenstaande de talloze moeilijkheden, waarvoor men zich telkens gesteld zag. Doch ook het Franse volk zelf ging langzamerhand begrijpen, dat slechts met eenheid het krachtigste verzet geboden kan worden aan den verdrukker. En op Bastille-dag 14 Juli 1942, om al de ongewapende Fransen te omvatten, die den verdrukker weerstaan, verandert Generaal De Gaulle de naam van Vrij Frankrijk in Strijdend Frankrijk.

In November 1942 vindt de Engels-Noordamerikaanse inval in Frans Noord-Afrika plaats en hoewel de Strijdende Fransen geheel buiten deze onderneming worden gelaten, doet Generaal De Gaulle een oproep aan allen in Noord-Afrika, om hulp te bieden aan de Geallieerden.

De vruchten daarvan werpen zich thans af. De Gaulle zit in Algiers en heeft met Generaal Giraud het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding gevormd, waardoor een der idealen van Strijdend Frankrijk is bereikt: de eenheid van het Franse Rijk.

Visionnaire Redevoering van den Minister van Handel.

„In perioden van nationaal verval hebben onze dichters hun stem verheven."

Minister Kerstens over de enorme achteruitgang van Veeteelt, Land- en Tuinbouw in Nederland.

Engeland voorziet reeds voor 85% in eigen behoeften.

ONS VOLK THANS „DRACHTIG VAN IETS GROOTS".

door

ZIJNE EXCELLENTIE PIETER ADRIAAN KERSTENS,

Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart.

Op 2 Januari jl. heeft Minister Piet A. Kerstens te Londen de volgende rede gehouden, waarin Zijne Excellentie de toestand onder het oog ziet en de toekomstmogelijkheden uitstippelt:

Er is geen verhouding zo diep, geen band zo sterk als de geheimzinnige kracht, die den mens zijn leven lang gehecht houdt aan de plaats van zijn geboorte, verklaart Thomas van Aquino.

Vondel drukt hetzelfde op zijn manier uit: Een heimelijke trek verleidt den mens tot zijn geboortegrond.

Wij kennen allen dit gevoel. Het is de kern der vaderlandsliefde, waar de andere elementen zich om heen groeperen. Het is eigen aan alle volken en rassen en het is noch voor zijn bestaan noch voor zijn kracht of diepte afhankelijk van schoonheid, rijkdom of roem van het vaderland.

Grauw is Uw hemel
En stormig Uw strand,
Naakt zijn Uw duinen
En effen Uw velden.
U schiep natuur
Met een stiefmoedershand
Toch heb ik innig U lief,
O mijn land.

Met een getuigenis als dit is onze Potgieter er slechts een uit een onafzienbare rij van dichters over de gehele wereld, die op verwante wijze van hun vaderlandsliefde hebben getuigd ondanks de kleinheid, de onaanzienlijkheid van hun land, ja niet zelden óm deze negatieve eigenschap.

Maar wel kan de vaderlandsliefde boven dit algemene primaire niveau uitstijgen tot een biezondere gevoelsvorm.

Van deze ervaring kan men bij verscheidene Nederlandse denkers en dichters de weerklank horen, en ik meen dat dit wel iets apart-Nederlands is. Die dichters en denkers trachten allereerst met zichzelf tot klaarheid te komen omtrent de vraag: wat zij als mens en kunstenaar te danken hebben aan hun Nederlander-zijn. Laat Henriette Roland Holst het ons zeggen. Zij beschrijft van Holland de zwellende wolkenstoeten uit verre hemelvelden aangevlogen; de ongesneden horizonnen en wijdgespannen bogen van stranden en zeeën; alle tezamen verhogen zij Hollands schijn van oneindigheid. En dan besluit de dichteres aldus:

„De lijnen van uw land en van uw
water
wekken in ons onpeilbare gedachten,
verlengen zich tot eindeloos begeeren.
Onze oogen proeve' iets groots
et daarvan gaat er
een trek van grootheid door ons
geestes-trachten
en zijn wij thuis in grenzelooze sferen.

Maar dan volgt de vraag, hoe dit Nederlander-zijn, dat wil zeggen: hoe juist dit behoren tot een zo klein land de bron kan vormen voor hun menseidsbewustzijn, hun wereldgevoel. Hun scheppingen krijgen dit probleem vaak niet opgelost. Laat opnieuw Henriette Roland Holst het uitspreken, in een vers, dat in een van haar bundels onmiddellijk volgt op dat zoeven. Dadelijk nadat zij de overtuiging heeft uitgedrukt, dat haar wijd en groots kustenaarschap innig verbonden is met haar Nederlanderschap met de materiële gegevens van ons land, stuit zij op de kleinheid, de engheid, de benepenheid ook, van datzelfde landje, en dan tracht zij zich te redden met een conclusie, die meer een klacht dan een oplossing is.

Als wij, aldus de dichteres, ons wereldgevoel, onze trek van grootheid stoffelijk trachten te vertalen, dan schiet onze baan te kort; dan is ons levensveld te eng, onze ruimte te gering, ons bestaan te klein. Dan moeten wij noodgedwongen onze mate reduceren:

Het leven schept genoopt zich
eigen maten,
't is hier verdwergd als een kruid
soort in kloven
en weet niet meer, anders te zijn
geweest.
Weg is de grootheid die we in
waan bezaten
zoodra we ons deel dragen van 't
menschelijk sloven;
Holland ge biedt geen ruimte als
aan den geest.

Geslaagde, oplossende verklaringen of niet, kostbaar zijn deze getuigenissen in elk geval: Om de liefde voor het vaderland, om de eerlijkheid van het onderzoek, om de vaststelling van de trek der grootheid in onze kleinheid, om het richtsnoer dat ze ons bieden in onze bedruktheid. Het zou niet moeilijk vallen aan te tonen, dat steeds in de moeilijke tijden in onze historie: in perioden van vreemde overheersing, van nationaal verval, van sociale achterstand, van economische druk, onze dichters hun stem verheven hebben. Bilderdijk, met zijn beroemde veelgeciteerde „stervens"-zang tegen het eind der Franse overheersing, staat niet alleen. Marnix, Vondel, Potgieter (in verschillende tijdperken met verschillend aspect), Mevrouw Roland Holst, Adama van Scheltema en nog vele anderen — zij allen namen in moeilijke tijden steeds hetzelfde thema op van het kleine Holland met zijn raadselachtige grootheidstrek; van het kleine staatje aan de Noordzee met zijn zeven respectievelijk elf minuscule provincietjes, dat nochtans altijd wereldallures bezat en voor welks instinct de pompeuse groot-Duitse ruimte dan ook zonder de minste twijfel te eng en te bekrompen is.

Nadenkend over wat ik u op deze middag zeggen zou, besloot ik de in het voorgaande geformuleerde gedachte nader voor u te ontwikkelen onder de gezichtshoek der huidige omstandigheden. Dit komt hierop neer,

dat wij op deze tweede dag van een nieuw en beslissend jaar een balans met jaarverslag opstellen; dat wij de vraag trachten te beantwoorden: hoe staan we er voor?

De minister die tot speciale taak heeft de voorbereiding der economische vernieuwing en herbouwing, zou een ook in haar gevolge fatale fout maken, indien hij de toestand niet zou trachten te zien zoals deze werkelijk is. Een volk, dat de waarheid niet recht in de ogen durft te kijken, zou daarom alleen al geen aanspraak mogen maken op de naam van een groot volk. Ik wil er dan ook naar streven, niets te verbloemen van wat slecht is, gelijk ik straks niets opzettelijk zal verzwijgen van wat vertrouwen rechtvaardigt.

Hoe staan wij er economisch voor? Slecht genoeg. — Uit rapporten, die de Regering bereiken, zowel als uit de zorgvuldige analyses der Nederlandse dagbladen, die van dag tot dag op mijn departement gemaakt worden, blijkt, dat over de gehele linie de situatie zeer zorgwekkend is.

Vernietiging Landbouw.

Onze landbouw, met inbegrip van de tuinbouw is nog slechts een afschaduwing van wat hij was. Door gebrek aan veemest, kunstmest en groenbemesters wordt niet alleen voor de duur der bezetting de bodemopbrengst minder en minder, maar vindt een uitmergeling van de grond plaats, die nog lang daarna haar uitwerking zal doen gevoelen. Maar bovendien is onze buitenlandse marktpositie voor land- en tuinbouw-producten thans reeds volkomen teloorgegaan, gelijk zij ook binnenlands goeddeels ontwricht is. Dat wij na de bevrijding nog voor iets geheel anders staan, dan voor het simpel heraanknopen der tijdelijk verbroken handelsbanden, beseft dadelijk ieder, die zich rekenschap geeft van wat het betekent, dat bij voorbeeld Engeland nu reeds meer dan 85% van zijn behoefte aan land- en tuinbouwproducten zelf verbouwt en volgens uitspraken van zijn Minister van Landbouw voornemens is, op deze weg voort te gaan; niet: terug te keren.

Veestapel voor helft gereduceerd

Over onze veeteelt kan ik kort zijn voor lezers van „Vrij Nederland". In het nummer van de vorige week werd met de cijfers aangetoond, dat onze veestapel tot de helft gereduceerd is nu reeds. Een afzonderlijk aspect van dit sombere beeld is de mogelijkheid van het herstel van de veestapel. Het zal vele jaren kosten, misschien met tientallen te tellen, aleer wij het oude peil van veefok, van vee-, melk-, boter- en kaaspositie waer terug veroverd zullen hebben, met alles wat dit aan welvaart en aan vooruitzichten voor onze handelsbalans in zich sluit. Over voedings- en gezondheidstoestand, sterfte en nataliteit onder ons volk zwijg ik dan nog maar.

Meer en meer grasland wordt gescheurd. Wat de misschien op onze grond terugkerende directe oorlogvoering nog aan ander bodembederf met zich brengen kan — ik denk o.m. aan inundatiemogelijkheid in ons deel van de Duitse Westwal — laat zich vermoeden en vrezen.

Bedrijfsleven geruïneerd.

Ons bedrijfsleven wordt grondig vernield. Door eenzijdige dienstbaarmaking aan Duitse oorlogsdoeleinden, door gebrek aan grondstoffen, door gebruik van minderwaardige surrogaten, door roofbouwende slijtage, door versmelting van machines, door wegvoering van leiders en van arbeiders, in het bizonder van geschoolde werkers, door onvoldoende en ondeskundig beheer, door verlies van markten, die door anderen bezet worden, kortom door roof in allerlei vorm en door isolatie.

Verkeersmiddelen kapot.

Daar komt nog de bittere oorlogsnoodzaak bij van systematische vernieling door bombardementen: de hoogovens, Stork, Philips, onze binnenscheepvaart, onze treinen en locomotieven.

Over onze oceaan- en kustscheepvaart hebt gij al veel gehoord. Een zeer aanzienlijk deel van onze koopvaardijvloot is aan de oorlogsvoering ten offer gevallen en de vervanging is zeer gering. Dit betekent veel meer dan het verlies van schepen op zichzelf. Het betekent het teloorgaan van in lange jaren bekwaam opgebouwde walorganisaties en personeelsvormingen, van lijnen en relaties. Het betekent ook groeiende achterstand in technische ontwikkeling en ervaring welke bij voorbeeld in Amerika een enorme vlucht neemt. Openhartige Amerikaanse autoriteiten hebben er kort geleden bij gezegd, dat na de oorlog de Verenigde Staten koopvaardijnatie No. 1 zullen zijn. Ten minste betekent dit, dat ons koopvaart-herstelvraagstuk er niet gemakkelijker door wordt.

Voor Nederlands-Indië heeft het scheepvaartvraagstuk nog een geheel afzonderlijk aspect. Behalve dat het, wat de externe behoefte betreft, in dezelfde situatie verkeert als Nederland, vervult de interne Indische scheepvaart er een groot deel van de rol onzer spoorwegen bij: het interinsulair verkeer is scheepverkeer, waarvoor vele tientallen kleine schepen nodig zijn.

Onze Luchtvaart is het ergst getroffen.

En dan onze luchtvaart. Die is misschien het meest tragisch getroffen van al onze economische middelen. Met groot geloof en grote energie in de economische wereldluchtstrijd gebracht en gehouden tegen machtige wind in en daarin onweerstaanbaar een magnifieke hoogte bereikend, moest zij het machteloos verdragen, dat zij vleugellam werd gemaakt: haar luchthavens gesloten, haar machines vrijwel vernield en niet vervangen, haar grondorganisatie vervallen, haar wereldlijnen uitgewist. En ondertussen bouwen toch reeds zo machtige concurrenten dagelijks aan een monopolistisch wereldnet, een voorsprong ontwikkelend in middelen en mensen, die aan de Nederlandse geestkracht welhaast het mogelijke vergen zal.

Geld gestolen.

Bij al deze economische ontreddering en verwoesting voegt zich dan nog de directe geldelijke roof. Lang niet alles wat gestolen is, laat zich benaderd in geld uitdrukken. Voorzover dit wel mogelijk is, kan men zonder overdrijving zeggen, dat tot nu toe alleen aan in geld uitdrukbaar bezit zeker voor meer dan 5 milliard gulden aan Nederlands nationaal vermogen door de Duitsers gestolen is. Ondertussen gaat de heffing van 100 millioen gulden per maand aan zogenoemde bezettingskosten gestadig door. Telt men hier plunderingen van allerlei andere aard, zomede eigen oorlogsvernielingen in Nederland en in Oost Indië bij op, dan is de schatting van tien milliard Nederlands nationaal vermogensverlies, tot dusver, stellig aan de lage kant. Ter vergelijking kan dienen, dat in 1938 het nationale vermogen geraamd werd op 20 milliard.

Verzekeringswezen.

Al ik nu verder slechts aanstip wat ons verzekeringswezen geleden heeft en wat voor onze markten, vemen enz., het uitblijven der Oost-Indische goederen zeggen wil, dan ziet in zeer grote trekken zó het beeld der nationale economie er ui, voor welker herstel Nederland straks zal staan, teneinde het levensonderhoud op zo hoog mogelijk peil te waarborgen — en Nederland was sedert lang gewend aan een zeer hoog peil — voor negen millioen Nederlanders, die met 100.000 zielen per jaar plachten aan te groeien. Niemand zal ontkennen, dat dit een ontzagwekkende taak is. Maar ik heb haar met het voorgaande nog lang niet volledig weergegeven. Nederland heeft nog een andere, nog veel grootsere taak voor de boeg, verre uitgaande boven en tevens de voorwaarde vormende voor het herstel van zijn economie niet alleen, maar van geheel zijn vooraanstaande plaats in de wereld. Ik bedoel: de herschepping van zijn rijksbestel, de inwendige hervorming der delen afzonderlijk naar de eisen des tijds, en tegelijk hun onderlinge herschikking tot een gelijkberechtigd verder samengaan; een taak, welke meer en meer de bizondere wereldbelangstelling begint te trekken.

Kerstens 5-punten program voor na de oorlog.

Ik vat de ene zijde der balans dan nu in enkele hoofdposten samen, beginnend bij het tijdstip dat weer gesproken zal kunnen worden van de hervatting van eigen normaal burgerlijk bestuur:

1. Voor ten minste 500.000 uit Oostelijk Europa naar Nederland teruggestroomde en terugstromende Nederlanders zal terstond herinpassing, werk en levensonderhoud gevonden moeten worden.
2. Op een grondslag van grote verarming zal arbeid en nieuwe welvaart moeten worden opgebouwd in een uitgemergelden bodem, met een gehalveerden veestapel, met geplunderde en ontwrichte bdrijven, met een zwaar geteisterde koopvaardijvloot, door een verzwakte bevolking en een ondervoed jonger geslacht.
3. Tegelijk zal, behalve het sociaaleconomisch bestel, ook het staatkundig raamwerk grondig herzien en herbouwd moeten worden.
4. Met de bevrijding van Oost-Indië zal ook daar, behalve het sociaaleconomisch bestel, het inwendig staatkundig raamwerk grondig herzien en herbouwd moeten worden.
5. Onderwijl zal het vraagstuk-bijuitstek van onze nieuw aanbrekende geschiedenis: het vraagstuk namelijk van de bouw ener vernieuwde grootNederlandse Rijksgemeenschap aan de orde zijn.

Het is, geloof ik, een program, dat de moeite waard is.

Thans vraag ik opnieuw: Hoe staan wij ervoor? — en daarbij wend ik mij dan naar de andere zijde der balans. Welke middelen, welk vermogen, welke krachten hebben wij ter volbrenging van de grote ondernemingen, die ons wachten? Zij wij er tegen opgewassen?

Wij staan met onze problemen niet alleen.

Bij de beantwoording van deze vragen is het van het grootste belang het feit in het oog te houden, dat wij niet alleen voor de oplossing van zeer moeilijke problemen saan. Het is niet zo, dat wij, uit een diep ravijn, alleen tegen steile, zware hellingen moeten opklauteren, terwijl daar boven ons andere staten en volken in een karretje over de zandweg voortrijden en ons gemakkelijk achter zich laten. Zo is het niet! De meeste van onze problemen zijn wereldproblemen, die wij allen gemeen hebben en waarin zelfs de meest bevoorrechte landen minder voorsprong op ons hebben dan het oppervlakkig lijkt. Onze positie vertoont veel gelijkenis met die van een candidaat op een vergelijkend examen en daarmede hebben wij in de wereld nooit een slecht figuur gemaakt.

Het zal vooral aankomen op de vraag, welke volken het grootste vermogen tot constructieve innovatie bezitten en dit geeft voedsel aan ons vertrouwen. Arbeid en bestaan, productie en distributie — het wordt thans algemeen erkend — zijn minder nationale dan internationale problemen.

Wereldgevoel, wereldblik, kennis en ervaring in organisatie en bestuur, zin voor accoord en gezond compromis op brede basis, dat zullen de hoofdeisen zijn, die gesteld gaan worden aan de nieuwe leiders der mensen. Welnu, daarin hebben wij ervarring en waarborgen. Omdat, naar het dichterwoord, Holland geen ruimte biedt dan voor de geest? Een historisch feit is het in ieder geval, dat wij bewezen hebben met iedere wereldontwikkeling mede te kunnen: met die van zeilschepen tot stoomschepen zo goed als met die van houten tot stalen schepen; met die van vrachtvaart tot passagiersvervoer, met die van zeevaart tot luchtvaart zo goed als met die van landbouw tot industrialisatie, als met die van vrije tot gebonden productie. En toen er wereldbehoefte ontstond aan contrôle-schema's voor wereldgrondstoffen en de verhandeling daarvan — een probleem, dat zich thans op nog veel groter schaal presenteert, zij het dan met andere aspecten — toen speelden Nederlanders daarin een grotere rol dan velen van ons weten.

— We zijn zo verarmd —, hoor ik dikwijls verzuchten. Dat is waar en het is erg genoeg: ik hem u daar straks cijfers genoemd. Maar wij moeten ons op die verarming toch niet blind staren. Geldbezit is niet het voornaamste bezit van een volk en het zal in het zich openend verschiet minder betekenen dan in de hoog-kapitalistische eeuw, die afgesloten wordt. Grondstoffen, maar vooral arbeidskracht, arbeidswil, leiderschap, orde en stabiel gouvernement zijn de waarlijk belangrijke vermogens van een volk. Hoe staat het bij ons daarmee; hoe zal het na de oorlog zijn?

Uit deze vraag kan ik slechts bemoediging putten. Arbeidszin, arbeidsvermogen, bekwaamheid, zin voor orde en goed gouvernement, — dat zijn steeds de hoofdvoorwaarden geweest voor de credietwaardigheid van een land en volk. Welnu, mij is geen volk bekend, dat voor de oorlog hogere credietwaardigheid bezat dan Nederland. Is er dat in en door de oorlog minder op geworden? Dat zal wel niemand beweren. — Is het er wellicht beter op geworden? Zeer waarschijnlijk ja! En ik geloof: terecht.

Zijn er aanwijzingen in ons onderdrukte volk zelf? Hoe gedraagt het zich, hoe houdt het zich? Staat het angstig tegenover de donkere toekomst? Vreest het voor zijn bestaan in de nieuwe wereld? — Het tegendeel is waar. Alles wat wij horen, getuigt van het bijna niet te dragen verlangen de druk af te schudden, zichzelf te hervinden, opnieuw te beginnen, aan te pakken:

Kent gij het land der zee ontrukt
door d'arbeid van een voorgeslacht?
Datn ooit verwonnen heeft gebukt
Of 't hief zich op met grooter kracht?

Dit zijn de allerbeste waarborgen voor een nieuwe toekomst. Laat ons land eerst weer vrij zijn en wij zullen een Nederlands volk zien, vibrerend en trillend van verlangen en energie naar nieuw leven, nieuwe expansie.

Is het Nederlandse volk door de eigen druk, het eigen leed óf en onverschillig geworden? Nooit zo sterk als juist onder het eigen drukkend leed heeft het ogen en hart gekeerd naar Nederlands-Indië — de berichten vertellen ons dat —, omdat het dieper dan ooit beseft, dat daar iets groots verricht werd, hetwelk voltooid moet worden

Ons volk als geheel — wij schamen ons over de uitzonderingen, maar het zijn dan ook uitzonderingen — is onder de druk gegroeid Het gevoelt zich naar het profetische dichterwoord (Henriette Roland Holst) „drachtig van iets groots". Niet in hoogmoed. Het heeft integendeel dieper dan ooit de waarheid van Vondels bekentenis gepeild, dat

.....wie in ootmoed wordt herboren,
Die is van 't hemelsche geslacht."

In die ootmoed keert het zich meer en meer af van de Duitse geest, die het inférieur aan zichzelf weet en bereidt het zich voor op het leveren van zijn aandeel aan een betere wereldorde.

Op mensen zal het straks aankomen, niet op goud en geld. Rijkdommen heeft de aarde in nog ongemeten overvloed. De goede geest zal ze dienstbaar aan allen moeten maken. Dat is een taak naar de aard van Holland, waarvan Potgieter zong:

Al wat gij zijt, is der vaderen werk.

Uit een moeras wrocht de vlijt van
Beide de zee en de dwing'land te
[sterk],
[die helden],
Vrijheid een tempel en godsdienst
[een kerk].

Wij hebben thans opnieuw mede te bouwen. Uit het wereldmoeras moet een nieuwe tempel voor de vrijheid worden opgericht en de wereld moet een kerk worden, waarin God waarlijk kan worden gediend. Voor zulken arbeid is het Nederlandse volk altijd bekwam geweest en het heeft er steeds voorliefde voor gehad.

Dit wil intussen niet zeggen, dat dit proces automatisch verlopen zal met andere woorden: dat wij het kalmpjes aan zijn eigen beloop zouden kunnen overlaten. Een dergelijke opvatting zou van gevaarlijke verwatenheid getuigen.

Ik heb gesteld, dat bij de meest belangrijk voor ons zal zijn dan goede mensen; leiderschap en goed gouvernement van meer betekenis dan geldreserve. Dit postulaat stelt strenge eisen, die men voor een deel ook in economische taal uitdrukken kan. Onder economische middelen verstaat men behalve kapitaal en goederen, ook „diensten." Onder diensten moet men ook begrijpen personeel en leiderschap. Nu meen ik dat hier voor ons in de komende wereldorde een terrein ligt, dat niet altijd de nodige aandacht heeft. De controle op verwonnen tirannen, het toezicht op hun doen en laten, het organiseren en leiden van internationale productie- en distributie-regelingen, het openen van nog ongeëxploiteerde gebieden, het opbouwen van koopkracht in achterlijke landen — allemaal voorwaarden voor het meesterworden over grote en chronische werkloosheid — dit alles zal veel personeel en leiderschap vereisen, waarvoor het overbevolkte Nederland als het ware een reservoir vormt: door het peil van zijn moreel en van zijn onderwijs, door zijn kennis en ervaring, in eeuwen van roemrijk bestaan over de gehele wereld. Maar dan zal dit peil van moreel, van opvoeding en onderwijs van het eerste herbeginnen af bizondere aandacht en zorg dienen te hebben. Temeer is dit nodig doordat aan de ene kant ons volk door duivelse opzet van de bezetter beroofd is van zoveel mogelijk leiders op sleutelposten, en aan de andere kant tegelijk als deugd heeft moeten ontwikkelen wat in wezen ondeugd is. Leiders en arbeiders toch hebben saboteren, traineren en slecht werken moet leren, om den vijand niet te bevoordelen. Welnu, na de bevrijding zal onmiddellijk deze nationale deugd weer tot nationale misdaad moeten worden teruggedraaid. Men stelle zich niet voor, dat dit vanzelf zal gaan. Goede opvoeding en goed onderwijs, door krachtige overheidshand bestuurd, zal een der noodzakelijkste taken, ook economisch gezien, van het nieuwe Nederland zijn.

Zo zal het ook wezen met het landsbestuur. Rust en orde, sterk en vast gouvernement zullen van het eerste herbegin af groter goed zijn dan ooit tevoren, voor Nederland, Nederlands-Indië, Curaçao en Suriname gelijkelijk. Want aan de vredesconferentietafel en in tal van andere internationale vergaderingen zullen de allereerste belangen van het Nederlandse Rijk te berde komen. De minste eis aan onszelf te stellen is, dat er bij niemand twijfel zij aan het gezag, noch aan de sterkte van dat gezag, van hen, die het Nederlandse Rijk in die beslissende conferenties vertegenwoordigen zullen. Dit legt — nu en straks — aan ons allen een strenge eis op van tucht, zelfbeheersing, offervaardigheid, verantwoordelijkheidsgevoel, eensgezindheid, allemaal elementen van de juiste definitie van democratie, welke immers naast zulke heerlijke rechten tegelijk zulke stricte plicten met zich brengt.

Ik heb U in de aanvang dezer rede een zwart beeld vertoond van een benard Nederland. Ik heb gepoogd, U het verschiet te openen van een onverschrokken groot Nederland. Wij hebben vaker in onze geschiedenis voor hete vuren gestaan zonder te versagen. „Want", aldus den Nederlandse schrijver Kees Meekel, „waar de tijden donker zijn en somber, daar staart een moedig man de verte in en wacht een beter' tijd."

In deze donkere dagen van de jaarwende hebben wij betere dagen zien aanlichten over 1943. Laten wij in dichtertaal het vertrouwen herhalen, dat reeds eerder het Nederlandse volk gesterkt heeft en gestaald:

Blijf wat Ge waart
Toen Ge bijonkt als een bloem,
Maak dat Europa den zetel der orde,
Dat e verdrukte zijn wijkplaats U noem',
orde,
Land mijner vaard'ren mijn lust en mijn roem.—
En wat ook de duistere otekomst bewaart,
Wat uit haar zwang're wolken ook worde,
Lauw'ren behooren aan 't vlek'looze zwaard,
Land, eens het vrijst en gezegendst op aard.' —

[Deze rede is vrijwel geheel ongecorrigeerd wegens gebrek aan personeel. — Red.].

GESLAAGD.

Voor het examen van de R.K. Bond van „Grote" schrijvers „St. Genesius" slaagden als Typist(e) in de Engelse Taal: Mejuffrouw Margriet Peterson. In de Spaanse Taal: Mejuffrouw Gracia Pinedo: In de Nederlandse Taal: de Dames: Edith Arends, Gumercinda Thijssen, Paula Stede; en de Heren Frans Figaroa, Jossy Maduro, Jules Reeder, Jules Thode, Piet Berkley Norberto Granadillo, Elias Vrolijk.

Buitenland.

VERNIETIGING VAN 77 JAPANSE VLIEGTUIGEN.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: **„Stille Zuidzee:** Een kort bericht, dat ontvangen wordt uit de Stille Zuidzee, laat zien, dat in een luchtgevecht boven het eiland Guadalcanal op 16 Juni Noordamerikaanse vliegtuigen 32 Japanse bommenwerpers en 45 0-jagers neerschoten. 6 Noordamerikaanse vliegtuigen worden vermist. Geen verdere bizonderheden zijn ontvangen."

Nooit tevoren zijn de Japanse verliezen aan vliegtuigen in het gebied van het eiland Guadalcanal zo groot geweest. Het totaal is bijna tweemaal zo veel als op 7 April toen 39 vijandelijke vliegtuigen bij een enkele aanval werden vernietigd (Washington, (AP) 17.6).

DE STRIJD IN CHINA.

Het Noordamerikaanse communiqué deelde mede, dat Noordamerikaanse vliegtuigen, die de Chinese strijdkrachten steunen in haar pogingen om de stad Owtsjihkow in de provincie Hupeh te nemen, Dinsdag vele branden en grote schade onder de Japanse doelen veroorzaakt hebben. Owtsjihkow ligt nabij de rivier Jang-tse-Kiang, op bijna 65 kilometer ten Zuiden van Sjasi. De Chinese strijdkrachten bereikten in het begin van deze week de buitenwijken van de stad. Het Chinese hoofdcommando zeide, dat de Chinezen een Japanse strijdmacht onderschepten, welke in Oostelijke richting was voortgerukt vanuit Yanglowsu aan de Canton-Hankow spoorlijn (Tsjungking, (AP) 17.6).

DUITS OFFENSIEF IN RUSLAND UITGESTELD.

Robert Bunnelle seint uit Londen:

Een buitenlandse bron met betrouwbare betrekkingen in Duitsland, die echter niet nader kan worden aangeduid, deelde mede, dat het nerveuze Duitse Hoofdcommando — bevreesd voor een invasie — het zomer-offensief tegen Rusland heeft uitgesteld. Dit zomer-offensief zou oorspronkelijk zijn vastgesteld op 16 Juni, doch vanwege een tekort aan voorraden aan het front zijn door doorgegaan.

De zegsman zeide, dat 16 Juni de gekozen datum was voor een beperkte aanval in de Orel-sector, op 320 kilometer ten Zuiden van Moskou. Zelfs de beslissing voor het uitvoeren van een beperkt offensief kwam pas na een geschil tussen Veldmaarschalk Generaal Fedor von Bock, thans Opperbevelhebber in Rusland, en Luitenant-Generaal Eberhard Warlimondt, die Generaal Franz Halder is opgevolgd als Hitlers voornaamsten strateeg.

Volgens den zegsman zouden Warlimondt en Hitler Duitslands kansen nog willen wagen op een nieuwe grootscheepse aanval op het Russische leger.

Von Bock verzette zich hiertegen en zeide, dat met het oog op de Tunische nederlaag en de toenemende kracht der Geallieerden, het krankzinnig zou zijn om een offensief op touw te zetten, waardoor de laatste reserves zouden worden verbruikt in de invasie-fronten zouden worden verzwakt. Von Bock zou toen zijn afgetreden, doch stemde later in om het commando te behouden toen het plan voor een beperkt offensief in de plaats werd gesteld. Maar nu trad Warlimondt af.

De zegsman deelde mede, dat Von Bock een snelle inspectie-tocht maakte langs de voorste voorraaddepots en gevonden had, dat de noodzakelijke voorraden, zoals voedsel, olie en munitie, onvoldoende waren. Hoewel de schoktroepen zich reeds naar hun stellingen begaven, gaf hij opdracht om het plan uit te stellen.

De Duitse propaganda wijst nu op de mogelijkheden van een Russisch offensief. Een bericht van Transocean, dat door Radio-Berlijn werd uitgezonden, zeide: „Het ophopen van vijandelijke troepen rond Kursk, hetgeen de laatste tijd is waargenomen, doet de vraag rijzen of de huidige spanning aan het Oostfront niet spoedig zal worden opgeheven door militaire ontwikkelingen op grote schaal." Kursk ligt op 130 kilometer ten Zuiden van Orel (Londen, (AP) 17.6).

DUITSE DUIKBOTEN DELVEN HET ONDERSPIT.

Lewis Hawkins seint uit Londen:

Een ingelichte Britse waarnemer vertelde, dat Duitslands duikboten zo ernstig gekastijd zijn in de Atlantische Oceaan, dat zij worden teruggetrokken naar zeeën, waar zij enige dekking van vliegtuigen kunnen krijgen, doch minder last kunnen veroorzaken. Het grote succes, dat de laatste weken tegen de duikboten is geboekt, laat zien, dat zij „onder bedwang zijn gebracht maar niet geheel verslagen". De zegsman weidde niet uit over de zeeën waar de duikboten kunnen opereren onder bescherming van de Luftwaffe. De kaarten laten evenwel zien, dat de Golf van Biscaye, de Noordzee en misschien ook de Middellandse Zee hiervoor de beste kansen bieden alsook — in beperkte mate — het Engelse Kanaal.

Goed ingelichte marine-kringen, die commentaar leverden op verschenen berichten over het samentrekken van de duikboten als een strijdmacht om de invasie tegen te gaan, hebben gewezen op het volkomen gemis aan succes en de hevige verliezen in de pogingen om de Noordafrikaanse landingen te beletten. Dit achten zij het beste bewijs, dat de duikboten niet doeltreffend zijn tegen snelle convooien onder een krachtig geleide.

Als de duikboten dichter bij haar eigen kusten werken, zullen zij, hoewel met een eigen bescherming van vliegtuigen, evengoed aangevallen worden door vliegtuigen, die hun bases in Groot Brittannië hebben. Dezelfde ingelichte zegsman, die melding maakte van de terugtrekking der duikboten, wees erop, dat de Geallieerden op vele punten gelijktijdig kunnen aanvallen en niet in hun doelen beperkt worden tot een enkel eiland doordat zij de zeeën beheersen (Londen, (AP) 17.6).

DE SHERMAN-TANKS.

De Berlijnse correspondent van het „Aftonbladet" deelde mede, dat de Noordamerikaanse Sherman-tanks in Afrika getoond hebben zo formidabel te zijn, dat Kolonel-Generaal Heinz Guderian, Inspecteur-Generaal van het Duitse tankleger, de veroverde models op grondige wijze heeft doen beproeven in de hoop eventuele nadelen ervan te ontdekken alvorens de Geallieerden Europa invaderen (Stockholm, (AP) 17.6).

COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Formaties van zware bommenwerpers der Noordamerikaanse legerluchtmacht vielen gisteren de vliegvelden van Comiso en Biscari aan. Te Comiso werden voltreffers geplaatst op de hangar aan het Noordelijk einde van het vliegveld. De vliegterreinen werden gedekt door bomontploffingen. Ook werden voltreffers gezien op de werkplaatsen in het Zuiden en op de startbaan in het Oosten. De bommen werden geconcentreerd op het Noordoostelijk en Noordwestelijk deel van het vliegveld te Biscari. Lange afstands gevechtsvliegtuigen beschadigden gisteren een zeilschip nabij de Delos-eilanden in de Aegeïsche Zee. Vele treffers met kanons- en machinegeweerkogels werden gezien. In de avond van 16 Juni werd een driemotorige Italiaanse bommenwerper neergeschoten door een gevechtsvliegtuig nabij Cyprus. Men zag de bemanning in het water. Van deze en andere verrichtingen keerden alle Geallieerde vliegtuigen veilig terug" (Caïro, (AP) 18.6).

OVER EN WEER.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat vliegtuigen van de Royal Airforce, die boven Noord-Frankrijk vlogen, bommen geworpen hebben op de vliegvelden te Poix, nabij Amiens. Voorts werd een e-boot aangevallen nabij de Franse kust met bommen en kanonnen. Spoortreinen en schuiten werden beschoten. De bestuurder van een Mosquitobommenwerper zeide te geloven, dat hij een ammunitie-trein trof, welke zich in een station bevond. Hij keerde daarom terug en schoot door de overkapping van het station heen, waardoor nog meer ontploffingen veroorzaakt werden.

Nazie-toestellen, die in volle vaart laag over de Londense daken vlogen, wierpen een enkele bom in een hoofdstraat. Hierdoor werd een postkantoor getroffen en 2 personen werden gedood. 2 Andere personen werden ernstig gewond en verschillenden werden licht gewond. De ontploffing vond plaats voordat kanonvuur werd gehoord en honderden verzamelden zich om te zien hoe de reddingsploegen te werk gingen bij het postkantoor. Enkele kinderen werden gewond door rondvliegend glas. Op zijn minst 3 personen werden gedood in een andere aanval op een stad aan de Engelse Zuidkust. Een echtpaar werd uit bed geslingerd in de puinhopen van het naastliggend huis. De mensen werden slechts licht gewond (Londen, (AP) 18.6).

75 SCHEPEN.

Een bericht uit La Linea zeide, dat 75 Geallieerde schepen, waaronder een slagschip, twee vliegdekschepen en 10 torpedojagers, zijn geconcentreerd in de haven van Gibraltar. 8 Vrachtschepen zouden heden uit de Verenigde Staten zijn aangekomen (Madrid, (AP) 17.6).

CURAÇAO

ZIEKENDAG OP CURAÇAO.

Gisteren dan was het feest voor de zieken in de ruime, schone kerk van de H. Familie. Pastoor Theodorus H. Exler O.P., die zulk een grote voorstander is van het Eucharistisch leven op Curaçao, mag met trots en dankbaarheid terugzien op deze dag. Reeds in de vroege morgen was de transportcolonne van het Rode Kruis onder leiding van den zo actieven Piet Rietkerk bezig de zieken naar de kerk te vervoeren. 38 Zieken kregen door deze spontane en hulpvaardige daad van het Rode Kruis de gelegenheid weder eens soms na jaren, de kerk te bezoeken en te bidden op de plaats, waar het Allerheiligste dag en nacht vertoeft.

Om 7.30 uur droeg Pater Willibrordus de Barbanson O.P. een Heilige Mis op, terwijl het koor onder leiding van Pater Rafaël Bührs O.P. zong.

Na het H. Evangelie besteeg Pater R. Bührs, de zo gevierde kanselredenaar, het preekgestoelte en hield hij een ontroerende predicatie tot deze schaar van lijdenden. Het Hoogaltaar was schitterend versierd en de pracht, waarmede Pastoor Exler deze Eucharistische viering omgaf, was een aparte vreugde voor de zieken.

Na de H. Mis werden de zieken overgebracht naar het clubgebouw, waar het zaaltje feestelijk aangedeed. Sandwiches, koffie en fruit werden met gulle hand verdeeld. De Zusters van het Wit-Gele Kruis waren hier wel zeer behulpzaam. De Pastoor en de Paters onderhielden zich met alle zieken en het feest kreeg zijn hoogtepunt, toen de Apostolisch Vicarius Z.H.E. Mons. Petrus I. Verriet O.P. ook naar de club kwam en zich minzaam tussen de zieken begaf. Voor ieder der zieken had Zijne Hoogwaardige Excellentie een vriendelijk en troostrijk woord. Het was hier waarlijk een Vader tussen Zijn kinderen.

Na dit prettig samenzijn, waarbij Zijne Hoogwaardige Excellentie nog allen gezamenlijk toesprak, werden de zieken weder overgebracht naar het kerkgebouw. Om 10 uur begon het Pontificale Lof. De Apostolisch Vicarius sprak hier op deze gewijde plaats een woord vol van toegenegenheid en opwekking tot de zieken. Vervolgens kwam misschien wel het indrukwekkendste ogenblik, toen de Apostolisch Vicarius gezamenlijk met Zijn Priesters de handen oplegde aan alle zieken en alle zieken afzonderlijk een voor een met het Allerheiligste gezegend werden. Tot slot werd de zegen met het Allerheiligste over allen gezamenlijk gegeven.

Om ongeveer 11.15 uur was deze schone dag voor de zieken geëindigd en bracht de Transportcolonne van het Rode Kruis alle zeldzaam gelukkigen naar huis terug. Behalve dat de Transportcolonne hier een prachtig werk verricht heeft, heeft zij hiermede tevens een practische oefening gehad in ziekenvervoer en bewijs geleverd van haar kunnen.

Alle, die medegewerkt hebben aan dit zo schoon en liefderijk werk, vonden hun schoonste beloning in de vreugde dezer lijdende mensen.

CURAÇAO — MIAMI.

De Postdirecteur schrijft:

In aansluiting op het bericht van de 4e dezer, aangaande de mogelijkheid om „eerste-vlucht-enveloppen" met de eerste officiële geregelde dienst van de K.L.M. naar Miami te verzenden, wordt medegedeeld, dat belanghebbenden alvast hun enveloppen ten postkantore kunnen bezorgen (zowel op Curaçao als op Aruba). Dit is zelfs zeer aan te raden in verband met de omstandigheid, dat het niet uitgesloten is, dat de opening van bovengemelde dienst zeer spoedig na het bericht kan plaats vinden, en dat daardoor, wegens gebrek aan tijd, niet alle enveloppen behandeld zouden kunnen worden. De brieven moeten bij het loket gepost worden.

VERENIGINGSNIEUWS.

De wedstrijd, welke het K.S.C.-elftal Zondagmiddag aanstaande zou spelen tegen het militair elftal, gaat niet door. In plaats daarvan wordt gespeeld tegen het elftal der Engelsen. Om 16.30 uur vangt deze wedstrijd aan.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Schietoefening op Zaterdag as. 19 Juni op Hato; tenue: wacht-tenue zonder helm, zonder handgranaatzak, geweer medenemen. Vertrek auto van Brionplein naar Hato via Plantersrust om 14.15 uur.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De Joegoslaven verwachten tijdens het komende weekeinde een nieuwe regering te zullen vormen, nadat Koning Peter het aftreden heeft aanvaard van Premier Slobodan Jovanovitsj en zijn gehele cabinet. Dit aftreden is het hoogtepunt van een crisis in de Joegoslavische regering, aangezien verschillende cabinetsleden te kennen gaven geen vertrouwen te hebben in Jovanovitsj.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** In de nacht van 16 op 17 Juni vielen Wellington bommenwerpers van de strategische luchtmacht het havengebied van Napels aan. Gisteren werden de gewone patrouillevluchten voortgezet. In de afgelopen nacht werden 2 vijandelijke vliegtuigen vernield. Geen Geallieerd vliegtuig wordt vermist van deze verrichtingen.

— **Washington:** Mevrouw Roosevelt deelde mede, dat zij deze zomer van plan is een reis naar Zuid-Amerika te maken.

— **La Linea:** Geruchten zeggen, dat Koning George van Engeland reeds in Gibraltar is aangekomen. Dit werd bevestigd.

— **Londen:** Het Russische communiqué zeide, dat hun artillerie- en mortieren-batterijen enkele Duitse compagnieën aan het Leningradfront hebben stuk geslagen. 7 Duitse bommenwerpers werden in luchtgevechten en door het afweergeschut neergehaald. 19 Duitse kazematten en observatieposten werden in het gebied van Leningrad door Russisch kanonvuur verpletterd. Langs het gehele front werden botsingen gemeld tussen verkenningstroepen.

— **New York:** De radio van Tokio zeide: „Een grote formatie van bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen der Japanse marine viel op 16 Juni een vijandelijk convooi aan voor Lunga op het eiland Guadalcanal. De volgende resultaten werden geboekt: 4 grote tarnsportschepen werden in de grond geboord, alsook 2 middelgrote transportschepen en 1 klein transportschip. Een groot transportschip werd zwaar beschadigd. Ook werd een torpedojager in de grond geboord. Op zijn minst 32 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten. Van onze zijde zijn 20 vliegtuigen nog niet teruggekeerd. Dit gevecht wordt officieel genoemd: de luchtstrijd bij Lunga."

Het Noordamerikaanse communiqué deelde gisteren mede, dat in deze luchtstrijd 77 Japanse vliegtuigen werden neergeschoten met verlies van 6 Noordamerikaanse toestellen. Een bericht van Guadalcanal zegt, dat slechts 2 schepen werden beschadigd. Lunga ligt aan de Noordkust van Guadalcanal.

NEDERLANDS LEVEN IN ZUID-AFRIKA

Wij laten hieronder volgen het Jaarlijks verslag over 1942 van het Algemeen Nederlands Verbond, afdeling Kaapstad en Omstreken.

Bij een overzicht van de werkzaamheden van onze afdeling gedurende het derde jaar van de Wereldoorlog dient in de eerste plaats melding gemaakt te worden van de ramp, die het reeds zo zwaar geteisterde Nederland trof door de overweldiging van Nederlands Oost-Indië door Japan. Het gevolg van deze noodlottige gebeurtenis was de verbreking van de postverbinding met Batavia, zodat de toezending van „Nieuw-Neerlandia" ophield. **Dank zij der bereidwilligheid van de Groep Nederlandsche Antillen van het A.N.V. kon genoemd blad vervangen worden door „Neerlandia", een maandblad, dat sedert December 1940 te Willemstad, Curaçao verschijnt. Onze leden moeten er echter aan denken, dat de afstand Curaçao—Kaapstad groot en de weg onveilig is, en zij zullen het dus voor het willen nemen als de nummers nu en dan wat lang onderweg blijven.**

Op de avond van 16 Januari kwam de Nederlandse gemeenschap in de stadzaal te Rondebosch bijeen ter gelegenheid van het vertrek van het eerste contingent Nederlandse strijders naar Europa. Onze afdeling was goed vertegenwoordigd en de voorzitter, de Heer H. J. de Graaff, was een der sprekers, die de mannen vaarwel en tot weerziens toewenste. Een dergelijke avond is georganiseerd op 21 Maart om afscheid te nemen van het tweede contingent. Later, toen het ongewenst werd ruchtbaarheid te geven aan het vertrek van verdere contingenten, werden de mannen voor hun vertrek in de Nederlandse Club onthaald en toegesproken.

De samenstelling van het bestuur, vastgesteld in de vergadering op 1 April, was gedurende het verslagjaar als volgt: Voorzitter, de Heer H. J. de Graaff, onder-voorzitter Dr. F. C. L. Bosman; secretaris, de Heer J. H. van Zuylen, penningmeester de Heer M. P. Barendsen; leden: Mevrouw E. M. C. Loopuyt, de Heer G. A. Leyds, Dr. W. G. Ryss, Dr. J. du Plessis Scholtz en de Heer R. Wigboldus; vertegenwoordiger te Stellenbosch Dr. P. Serton.

Een gevoelige slag trof de afdeling door het overlijden, op 12 September, van den Heer M. P. Barendsen. De ijver en bekwaamheid, waarmede hij als penningmeesters de geldelijke belangen van de afdeling behartigde gedurende een reeks van jaren, zullen steeds met erkentelijkheid herdacht worden.

Mevrouw Barendsen verklaarde zich op verzoek van het bestuur bereid als waarnemende penningmeesteres te fungeren.

Met leedwezen moet vermeld worden, dat in de loop van het jaar ons nog twee andere leden door de dood ontvielen, nl. de Heren Tinus de Jongh en A. C. Boeseken, gedurende vele jaren geachte en trouwe leden van de afdeling.

Behalve de jaarvergadering op 17 Maart werden in 1942 acht bestuursvergaderingen gehouden.

In April werd de ledenlijst herzien en werden de namen geschrapt van ongeveer 15 leden, die, niettegenstaande herhaalde brieven van penningmeester en secretaris, geen belangstelling genoeg voelden om daarop te antwoorden en hun contributie voor de laatste drie jaren te betalen. Hierdoor en ook wegens vertrek naar elders en bedanking is het ledental aan het einde van het jaar gedaald tot 122.

Het station „Oude Molen".

In het begin van het jaar vernam het bestuur, dat het voorstel van de belastingbetalers van Pinelands om de naam „Oude Molen" te geven aan een nieuw spoorwegstation tussen Ndabeni en Pinelands door de Spoorwegadministratie afgewezen was. De naam „Oude Molen" heeft een geschiedkundige achtergrond en is ontleend aan een voormalige plaats in de nabijheid, waarop de Zoeloe-koning Cetawayo geïnterneerd werd. Teneinde deze historische naam te behouden, richtte het bestuur vertogen tot de Historische Monumenten Commissie, de Afdelings-bestuurder en de Spoorwegraad en mocht na een langdurige briefwisseling de voldoening smaken, dat de Administratie besloot haar aanvankelijke beslissing te herroepen en het nieuwe station „Oude Molen" te noemen.

Herdenking Jan van Riebeeck.

De herdenking van de landing van Jan van Riebeeck droeg dit jaar een zeer sober karakter, in tegenstelling met de geanimeerde feestvieringen van de laatste jaren. De Stadsraad had te kennen gegeven alleen dan met het Van Riebeeck-comité te willen samenwerken, indien, in afwijking van gebruikelijke gewoonte, het spelen van de volksliederen van de Unie van Zuid-Afrika deel zou vormen van het feestprogramma. Genoemd comité kon zich met deze regeling niet verenigen en wilde zich van alle medewerking onttrekken toen de Stadsraad ter elfder ure besloot om zich te bepalen tot een eenvoudige kranslegging, zonder toespraken en zonder muziek. Aan deze plechtigheid, die op 8 April plaats vond heeft het Verbond deelgenomen.

Verjaardag Prinses Juliana.

De verjaardag van Prinses Juliana werd, in samenwerking met de Nederlandse Kring, op waardige wijze door de afdeling herdacht door een feestavond op 2 Mei in de stadszaal. Onder de talrijke aanwezigen bevonden zich als gasten van de beide verenigingen ook de directeur en het personeel van het Marine Establissement Soerabaja, kort te voren uit Nederlands Indië aangekomen.

Aan de „Juliana Bazaar" door de Hollandse Kring gehouden, werd door de afdeling deelgenomen door het organiseren van de A.N.V. propaganda tafel onder de ijverige zorg van Mevrouw Loopuyt, die door haar bemoeiingen £ 17 wist toe te voegen aan de totale opbrengst, die aan het Nationale Oorlogsfonds ten goede kwam.

Lezingen Jan Greshoff.

Tegen het einde van Mei werd door het bestuur per circulaire aangekondigd, dat de Heer Greshoff onder bescherming van de Universiteit van Kaapstad een drietal lezingen over Nederlandse poëzie zou houden. Deze lezingen vonden in de loop van Juni plaats en werden door verscheidene leden van de afdeling bijgewoond.

Een beroep op de leden om behalve Nederlandse lectuur voor zeevarenden ook Afrikaanse boeken, tijdschriften en schoolboeken af te staan ten behoeve van de Afrikaans-sprekende leden van de Unie-legermacht, vond weerklank en een bezending Afrikaanse leesstof kon door tussenkomst van de Zuid-afrikaanse Openbare Bibliotheek naar het Noorden verzonden worden.

Herdenking 10 Mei.

De 10e Mei, voor immer als een donkere dag gegrift in de Nederlandse annalen, werd op passende wijze herdacht door een dienst in de Lutherse Kerk, geleid door Dominee F. J. Retief, aan het einde waarvan Jonkheer Van Swinderen het talrijke opgekomen gehoor toesprak.

De Heer De Graaff was de officiële vertegenwoordiger van het Verbond bij de onthulling van een gedenkplaat op 14 Augustus op het kerkhof „Kleinbosch", Dalosaphat, tot huldiging van de oprichterleden van „die Genootskap van Regte Afrikaners". Tijdens de plechtigheid legde onze voorzitter namens het A.N.V. een krans ter ere van de baanbrekers voor de erkenning van de Afrikaanse taal en cultuur.

Op 21 Augustus kwamen de leden van A.N.V. en de Hollandse Kring bijeen om naar twee interessante lezingen te luisteren. Ingenieur C. W. Heringa deed een spannend verhaal van zijn wederwaardigheden kort voor en tijdens zijn gedwongen vertrek uit Soerabaja, en de Heer Greshoff boeide zijn gehoor met een humoristische schets van het leven en de gedichten van Speenhoff.

Verjaardag Koningin Wilhelmina.

De verjaardag van Koningin Wilhelmina werd dit jaar herdacht door twee bijeenkomsten. Dank zij de welwillende gastvrijheid van het bestuur van de Lutherse Kerk, werd op Zondag, 30 Augustus, onder leiding van Dominee Retief een dienst gehouden, geheel gewijd aan de herdenking van Hare Majesteits verjaardag. De kerk was bijna geheel gevuld en onder de aanwezigen bevonden zich tal van officieren en manschappen van de Koninklijke Marine. Jonkheer Van Swinderen besloot met een pakkende rede de plechtigheid.

In de namiddag van de volgende dag werd onder leiding van de Nederlandse verenigingen, een feestelijke bijeenkomst gehouden in de „Old Drill Hall". Een aanmerkelijk getal leden van de Koninklijke Marine en opvarenden van de Nederlandse koopvaardij te dien tijde in de haven van Kaapstad, werden als gasten door de Nederlandse gemeenschap verwelkomd.

De Nederlandse Club doet bij voortduring uitstekend werk door haar deur gastvrij te openen voor alle Nederlandse zeevarenden, die tijdelijk in Kaapstad vertoeven, maar ook vele Nederlands-sprekenden doen individueel alles in ons midden zo aangenaam mogelijk te maken.

Het bestuur heeft herhaaldelijk getracht den leden voor het einde van het jaar enige lezingen aan te bieden, doch deze pogingen werden verijdeld doordat de daarvoor geschikte personen niet de lust of de tijd hadden zich daartoe beschikbaar te stellen. Er wordt verwacht, dat deze plannen eerlang met betere uitslag bekroond zullen worden.

Hoewel het afgelopen jaar over het geheel genomen geen tijdperk van grote bloei genoemd kan worden, moet men, de tijdsomstandigheden in aanmerking nemend, erkennen, dat de afdeling Kaapstad en Omstreken haar bestaan in het jaar 1942 gerechtvaardigd heeft.

De Secretaris,
J. H. van Zuylen.

Kerkberichten.

Week van 20 Juni t/m 26 Juni.

In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Feest van de H. Drievuldigheid.
Do.: Feest van het Allerheiligste Sacrament.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK. Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
18.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 6.— Gezongen H. Mis.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.30 Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Lof ter ere van het H. Hart.
Do.: 6.— Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413

Zondag:

5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
18.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 18 uur Lof ter ere van het H. Hart, behalve des Donderdags.
Do.: 6.30 Plechtige H. Mis ter ere van het H. Sacrament des Altaars.
17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de genele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in de Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5. H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (Ned. P.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Do.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7—9 uur (behalve Zondag).

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
8.30 Hoogmis (P.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Do.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
18.30 behalve 's Zaterdags.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Wishi.

Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur behl. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis.
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zon: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.

Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

FILM

West End. Om midden in de nacht gelicht te worden van zijn bed door een stel ernstige politiemannen is geen pretje.

En vooral niet wanneer men als arme schooier in een primitieve slaapgelegenheid daarvoor 25 cent heeft moeten betalen. Toch is dit wat met William Wright geschiedt in **„The Devil Pays Off"**.

Een nog vreemdere gewaarwording is het voor hem, wanneer hij niet naar het gevang, doch naar een oorlogsschip wordt gevoerd, waar hem de kans geboden wordt als geheim agent zijn land een goede dienst te bewijzen. Aanlokkelijk is het voorstel niet voor den vroegeren marine-officier, die wegens „wangedrag" ontslagen werd en dit geeft hij dan ook duidelijk te kennen.

Hoe dan ook, een luchthartig man zijnde, doet een aantrekkelijk vrouwengezicht hem op het critieke ogenblik toch besluiten de voorgeschreven bootreis naar Havana te maken. Het aantrekkelijke vrouwegezicht schijnt aan niemand minder te behoren dan aan Mevrouw DeBrock (Osa Massen), echtgenote van een machtig reder, die met de nazies heult.

Hier beginnen de verwikkelingen. In zijn hut gekomen wordt hij liefderijk begroet door een aardige jongedame, die zich voorstelt als zijn echtgenote, wat hem bijna achterover doet slaan. In feite is zij een Noordamerikaanse geheime agente, die hem moet assisteren in de oplossing van het spionnage-probleem.

Dat dit wonderwel gelukt, behoeft geen betoog. De avonturen, die aan boord van het schip en in Havana worden meegemaakt, doen den toeschouwer evenwel krampachtig aan zijn stoel vastgrijpen. Een aangename spanning en een frisse humor wisselen elkaar af. Als elke detective-film heeft ook deze zijn onverklaarbaarheden, doch het vlotte spel der acteurs doet alles over het hoofd zien.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr.: 18 Juni:

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur tel. 353.

Shipping & Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 61.

Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, tel. 710, Emmastad 104.

Dok-afdeling: Egge, tel. 431.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten Zondag 20 Juni 1943: 9.30 en 17 uur Catechismus Predicatie). Voorganger: Dominee Carel Th. Steenstra.

Sportclub „Asiento": Wederom belangrijke voetbalwedstrijden voor het as. weekeinde, om de Groot Kwartier wisselbekers. Zaterdag 19 Juni om 4.30 uur op het terrein Groot Kwartier „Asiento" — „Zeemacht".

Zondag 20 Juni om 15.15 uur op Rio Canario „Asiento Jr." — „Groot Kwartier Jr.

Zondag 20 Juni 16.30 uur op Rio Canario „Asiento — „Groot Kwartier:

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJDPROGRAMMA. STADION.

COMPETITIE 1943.

Zondag 20 Juni 1943: **A-Klasse**	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Ankoné)
Zondag 27 Juni 1943:	Independiente 1 — S.U.B.T. 1 (Van Rosberg)
Zondag 4 Juli 1943:	Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Oehlers)
Zondag 11 Juli 1943:	Independiente 1 — Transvaal 1 (Viejou)
Zondag 18 Juli 1943:	Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Van Rosberg)
Zondag 20 Juni 1943: **Juniores**	Jong Curaçao — Jong Holland (Van Eerden)
Zondag 4 Juli 1943:	S.U.B.T. — Jong Holland (Ercol)
Zondag 11 Juli 1943:	Independiente — Jong Curaçao (Taytelbaum)

MUNDO NOBO.

Zondag 20 Juni 1943: **Reserve A-klasse**	S.U.B.T. 2 — Atlanta 2 (Visser)
Zondag 11 Juli 1943:	Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Ankoné)
Zondag 27 Juni 1943: **B-klasse**	Be Quick 1 — Caribe 1 (Leers)
Zondag 4 Juli 1943:	R.C.C. 1 — Scherpenheuvel 1 (Visser)
Zondag 18 Juli 1943:	wordt nog bekend gemaakt.
Zondag 27 Juni: **Juniores**	Independiente — Scherpenheuvel (Ercol)
Zondag 18 Juli 1943:	Jong Holland — Scherpenheuvel (Rog)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 20 Juni 1943: **B-klasse**	Scherpenh. — Union Sporting Club (Oehlers)
Zondag 18 Juli 1943:	Scherpenheuvel — Be Quick (Ercol)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse en B-Klasse om 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur precies.

Hierbij wordt medegedeeld, dat, in afwijking van vroegere jaren, dit jaar wèl wedstrijden zullen worden gespeeld op 11 en 18 Juli 1943 (1e Heilige Communie), dit in verband met het zeerr uitgebreide competitie-programma.

De voorlopige schorsing van de spelers Moesker, Meulens, Jansen en Felicia van de verenigingen Jong Holland, Independiente, S.U.B.T. en Atlanta is inmiddels als volgt gewijzigd: Moesker, Meulens en Jansen, 2 maanden geschorst; Felicia 1 maand geschorst; ingegaan 9 Juni en wel voor alle wedstrijden in C.V.B.-verband.

Ex-spelers van de C.V.V. „Volharding" (zie Amigoe van 4 Juni 1943) mogen eerst dan voor een andere vereniging uitkomen, indien tot betaling van het bedrag voor de Hoofdelijke Omslag is overgegaan. De diverse verenigingen, op wier lijsten deze spelers voorkomen, worden verzocht hiermede rekening te willen houden.

Het Bestuur van de S.V. „Atlanta" is thans als volgt samengesteld:

J. Peuckert Jr.	Voorzitter	Postbus 69
M. Specht	Vice-Voorzitter	Koraal Specht 34.
B. E. Maria	Secretaris	Panamaweg 10.
M. E. Clara	Penningmeester	Dominguito 238.
W. F. Walle	Commissaris	
F. Loran	Commissaris	
S. Blanken	Commissaris	

Inschrijving: B. Jesurun, gewoon lid S.V. „Atlanta".
Inschrijvingen: Arturo Bolijn, D. P. Concepcion, José Sillië en E. M. de Windt gewone leden „Jong Holland".
Inschrijvingen: L. Brandison, J. Francisca en E. L. ten Meer gewone leden „Independiente"; A. Morillo Junior-lid „Independiente".

HET BESTUUR.